

OBSERVEU SI EL VOSTRE FILL/A MANIFESTA SENYALS O COMPORTAMENTS QUE INDIQUIN QUE ALGUNA COSA NO VA BÉ

Tot sovint són els pares/mares els primers a adonar-se que el seu fill/a té problemes de convivència. Hi ha uns símptomes comuns que ens poden donar pistes:

- mals de cap freqüents, mal d'estómac, ansietat, irritabilitat,
- problemes o dificultats a l'escola,
- canvis de caràcter (esquerp, o introvertit) o de costums.

També:

- és convenient tenir l'hàbit de comentar amb ell/a com es troba a l'escola, com es troba amb els seus companys/es o amics/igues,
- és important saber què fa en el seu temps lliure, amb qui està.

Sobretot, si teniu sospites o dubtes, consulteu-los ràpidament amb el tutor/a del vostre fill/a.

Pla de convivència Pla de convivència

FAMÍLIES

COM PODEM ENSENYAR ALS NOSTRES FILLS/ES A CONVIURE?

• PROCURANT:

- Educar-los en uns valors de respecte, tolerància, participació, solidaritat,...
- Definir unes normes clares i consistents i ensenyar-los a complir-les. Explicar clarament què està permès i què no ho està donant els arguments que calguin.
- Donar models positius a l'hora de resoldre conflictes no acceptant en cap cas la violència.
- Parlar amb ells sobre les seves coses, sobre les nostres, ... es a dir, afavorir la comunicació. Escoltar-los i raonar amb ells si no estam d'acord amb les seves opinions.
- Ajudar-los a analitzar els pros i contres de les situacions de convivència en que es puguin trobar i oferir-los alternatives de resposta.
- Ajudar-los a trobar solucions als seus problemes.
- Fomentar la seva autonomia i esser "crítics" amb les seves actuacions.
- Reforçar la seva autoestima valorant les seves qualitats i potenciant-les.
- Implicar-se en la seva evolució escolar mantenint contactes regulars amb l'IES. Afavorir la seva participació en la vida del centre (Comissió de convivència, solidaritat...).

● **EVITANT:**

- Ser excessivament permissiu.
- Ignorar els seus problemes escolars i personals.
- Parlar-hi com si nosaltres ho sabéssim tot.
- Modificar constantment les normes marcades.
- Excessiva dependència cap a nosaltres i sobreprotecció.
- Manca de diàleg.
- Que es produeixin contradiccions entre “el que deim i el que feim”

DISSUADIU EL VOSTRE FILL/A D'UTILITZAR LA VIOLÈNCIA PER RESOLDRE ELS CONFLICTES AMB ELS SEUS COMPANYS I COMPANYYES

Digueu-li:

- que la violència no és una manera intel·ligent de resoldre els problemes,
- que és valent el qui utilitza la seva intel·ligència i la seva personalitat per enfrontar-se dignament a les provocacions. No és més valent qui recorre a la violència.

EXPLIQUEU-LI COM RESOLDRE SITUACIONS DIFÍCILS I CONFLICTIVES SENSE UTILITZAR LA VIOLÈNCIA NI QUAALSEVOL TIPUS D'AGRESSIÓ

- Que mantingui la calma, que procuri mostrar-se serè davant del provocador/a o provocadors/es.
- Que no deixi de mirar-lo i, amb serenitat i fermesa, li demani que s'aturi. Que no entri en el seu joc i que amb serenitat procuri allunyar-se del lloc tan aviat com pugui (no estarà fugint, estarà actuant intel·ligentment).
- Que procuri explicar a un professor/a o a una persona adulta coneguda el que li ha passat, al més aviat possible.
- Que, si sent vergonya de parlar amb el professor/a o amb la persona adulta, demani a un amic o amiga que l'acompanyi.
- Que expliqui de manera clara i detallada allò que li ha passat, precisant les persones que hi han intervingut, el lloc on s'han produït els fets, i el nombre d'ocasions en què l'han molestat.